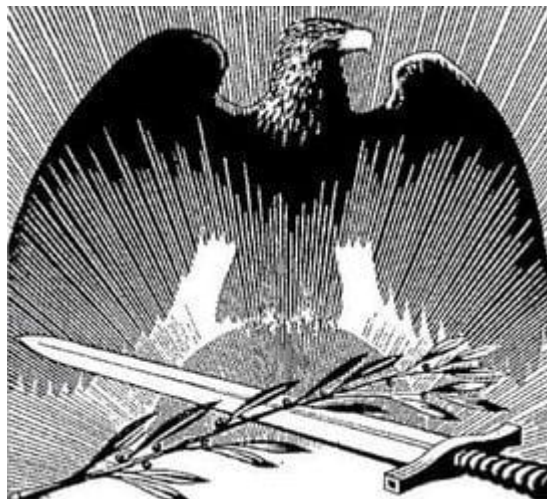

Francis Parker Yockey: Liberalismus

Tradice budoucnosti byla obnovena na stránkách Dělského potápěče. Texty, které nevyšly knižně, budou postupně doplňovány.

Yockey je prvním z protisystémových myslitelů, kteří po válce tvrdí, že liberalismus je pro Evropany zhoubnější než komunismus. Tvrdou vojenskou sovětskou represi východní Evropy pokládal z dlouhodobého hlediska za méně škodlivou než měkkou amerikanizaci, která svým pozlátkem a systematickým podmiňováním *okupuje mysl* mnohem účinněji a důrazem na sobecké štěstí trvaleji ničí a korumpuje mezilidské vztahy. Neschopnost Sovětského svazu hluboce kulturně ovlivnit své vazaly z něj nakonec dělá méně nebezpečného nepřítele Evropy, než jakým jsou Spojené státy se svým „American Way of Life“ pro každý národ na Zemi.

Původu a ideologii liberalismu proto věnoval jednu z kapitol své knihy *Imperium*, [1] která poprvé vyšla již v roce 1948, kdy se ještě zdálo, že amerikanizace hodnot nemusí v Evropě postupovat tempem jako v „roaring twenties“. [2] Naopak: v rozvráceném a rozděleném Německu se Yockey osobně setkával s mnoha nezlomenými lidmi, [3] ve Francii a v Itálii měla velice silnou politickou i kulturní pozici levice a leccos z organizace řízeného hospodářství tu zůstávalo v tichosti zachováno, v Portugalsku a ve Španělsku vládli korporativní režim a ve skandinávských státech byl „solidarismus“ prostě doma. Pravda, Velká Británie byla pro Evropu zjevně ztracena, jenže Angličané se vždy drželi stranou. [4]

Liberalismus Yockey zasazuje do dějin, určuje jeho materialistickou podstatu (původně jde totiž hlavně o hospodářskou metodu založenou na důsledné racionalizaci) a „motor“ jeho fungování, poukazuje na jeho destruktivní působení na všechny vyšší celky (stát, církev, společnost, rodinu) a hodnoty (čest, věrnost, odpovědnost vůči bližním), varuje před některými jeho utopickými rysy, vymezuje jeho nepřátele, připomíná odposvátnění

skutečnosti rozumářstvím vedoucí k nihilismu (= nicotě, nicotnosti), nadvládu práva a právníků nad pravou spravedlností, charakterizuje „soukromničení“ buržuje. Zejména však zdůrazňuje zženštilou povahu liberalismu, který válku proměňuje z mocenského zápasu v etický, což mu umožňuje nerozlišovat mezi nepřítelem a zločincem. Odtud pak odpudivý kontrast mezi cynismem pragmatických cílů liberálů a pokryteckým humanitářstvím jejich ideologického slovníku.

Po vítězství nad komunismem liberalismus opanoval takřka celý svět a rostl přímo exponenciálně. Nic však neroste věčně, a přestože ani jeho nynější krize nejspíš nebude tou poslední, je nesmyslné pokládat toto vítězství za *konec dějin*. Ty jednou znovu začnou bouřit...

Poznámky:

1) Rozsah této říše je „zakódován“ v pseudonymu, který si Yockey pro *Imperium* zvolil: Ulick Varange – přičemž irské slovo *ulick* (užitek myslí) symbolizuje západní hranici, kdežto *Varange* hranici východní (Varjagové čili Vikingové založili první písemně doložený ruský stát).

2) Dokonce i takový exponent prvorepublikového demoliberalismu jako Ferdinand Peroutka si koncem roku 1945 zapisuje do deníku: „Budu se musít asi přestat stýkat s tou zacházející vrstvou, jakou jsou podnikatelé a bohatí lidé. Z nich jde jen samá deprese.“ (viz Ferdinand Peroutka, *Deníky – dopisy – vzpomínky*, Praha 1995, s. 41)

3) Yockey navázal např. kontakt se skupinou Alfreda Franke-Gricksche Europäische Bruderschaft Deutscher Nation, s národně-revoluční až národně-bolševickou tendencí.

4) Že byl právě Oswald Mosley jedním z nejzanícenějších poválečných evropeistů (časopis *The European*, kniha *The Alternative* aj., účast na evropských kongresech r. 1951 v Malmö a r. 1962 v Benátkách), na tom žel nic nemění.